

— Да се махнеш от тук, да не те виждат очите ми.  
Хич, хич, хич да те не виждат очите ми.

Мжжа побегнал и си повтарял:

— Хич, хич, хич. . .

Вжрвял из пжтят и си повтарял все това.

Минал през един мост, а под моста двама рибари ловили риба. Той завикал:

— Хич, хич, хич! . . .

Рибарите го чули. Те помислили, че на тях, вика да не уловят „хич“ риба, скочили, уловили го, набили го и му казали:

— Друг пжт да викаш: по пет, по шест наведнаж, по пет, по шест наведнаж.

Той забжбрал: „по пет, по шест наведнаж, по пет, по шест наведнаж“ и тржгнал из пжтя.

Срещнал едно погребение. Хората носили умрял човек, а глупавия завикал:

— По пет, по шест наведнаж, по пет, по шест наведнаж.

Чули го тия, които носили умрелият и помислили, че на тях вика да носят умрели по пет, по шест наведнаж. Спуснали се, хванали го, набили го и му казали:

— Друг пжт да викаш: „Бог да прости“, „Бог да прости“ и да се кржстиш.

Тржгнал глупавия из пжтя си, а насреща му иде сватба. Щом видял сватбата, още от далече започнал да се кржсти и да вика:

— Бог да прости! . . Б г да прости!

Чули го сватбарите, спуснали се, хванали го, набили го и му казали:

— Друг пжт да се радваш, да пееш, да скачаш, да играеш! . .

Тржгнал пак из пжтя глупавия мжж, а насреща му гржнчари карали коне, натоварени с гржнци. Той щом ги видял, заскачал, запял, заиграл, подплашил конете. Те хукнали да бягат, обжрнали товарите, счупили гржниците. Хванали го гржнчарите, набили го хубаво и му казали:

— Друг пжт да не играеш и викаш, а да извадиш пари и да си купиш гржнци.